

Guió literari:

Escena 1: INT. Casa - Dia

Personatge A es troba a una habitació, assentat a una cadira davant d'un escriptori, amb papers sobre la taula i apuntant en una llibreta mentre els llegeix concentrat.

De sobte sona el telèfon fix que es troba al seu costat. L'agafa i despenja la trucada.
(L'espectador només escolta la narració del personatge A i no de la persona de l'altre banda del telèfon)

Personatge A:

Hola... (pausa escoltant a la persona de l'altre costat). Vale, ho sento.. emm... quan pugui vaig llavors. (pausa) Està més calmat per això? (pausa) Vale perfecte. (Pausa) Perdona eh, adeu, adeu.

El personatge A penja la trucada i s'aixeca de l'escriptori, es dirigeix cap al lavabo de la casa.

Es veu el personatge B que s'està maquillant amb un rimel els ulls mentre es mira al mirall.

Personatge A s'acosta al lavabo i es queda a l'entrada, arrepenjat al marc de la porta la qual es troba oberta. Està mirant al personatge B.

Personatge A:

M'han tornat a trucar els seus veïns.

El personatge B no el contesta i segueix maquillant-se concentrada.

Personatge A:

(Amb impaciència) Eoo.

Personatge B: No hi podem fer res.

Personatge A:

Sí, el posem a un asil, jo no puc anar cada dia a veure com està, tinc coses a fer.

Personatge B:

Jo no penso pagar res.

Personatge A:

Pots col·laborar una mica?

El personatge B que ara estava pintant-se els llavis s'equivoca maquillant-se i s'enfada.

Personatge B:

Ja m'he equivocat, (es neteja l'error amb una tovallola) no penso parlar d'aquest tema, no el penso posar a un asil.

Personatge A:

És clar com tú no ets la que has d'anar cada dia a ajudar-lo.

Personatge B:

Jo ja tinc prou coses a sobre com per carregar amb el que passa amb ell.

Personatge A:

Pots madurar una mica d'una vegada? Està d'aquesta manera per culpa teva.

Personatge B:

(Enfadada) Vale ja està, ves te'n a la merda.

Personatge B deixa la tovallola de mala manera a la pica i surt del lavabo dirigint-se a la seva habitació. Al sortir dona una petita empenta a l'hombo del seu germà i tanca la porta de l'habitació de mala manera. El personatge A es dirigeix també cap a la porta de l'habitació, darrere el personatge B, ja tancada i li dóna uns cops de manera enfadada.

Personatge A:

Tú

No hi ha resposta i es dirigeix cap a la seva habitació, mentre ho fa diu de manera enfadada: (Comença una conversa amb cada personatge a un costat de la porta).

Personatge A:

La mama es va matar perquè tu li vas dir tot allò.

Personatge B:

(contestant des de l'altre costat de la porta tancada, dins l'habitació) Ella es va matar perquè el papa era un psicopata, si ara s'ha tornat boig és perquè s'ho mereix.

Personatge A:

(s'acosta a la porta un altre cop) (enfadat). Tu et vas posar enmig, les coses dels nostres pares són seves, tu no eres ningú per dir-ho al papa, es va tornar així per culpa teva i la mama es va matar també per culpa teva.

Personatge B:

La mama es va matar perquè el papa ja estava malament del cap des d'abans, com ara.

Personatge A:

(mirant la porta, arrepenjat-s'hi i calmant la veu, entristint-se a mesura que parla) La mama va enganyar al papa perquè se'n va anar a la mili, estava sola, ho va fer pels seus motius, però no vol dir que no l'estimès i que et posessis enmig va ser el pitjor que podries haver fet, tu vas ser qui va trencar tot, ell no era així... (trist) No et poso les culpes, però ara hauries d'arreglar el que poguessis. Quan eres petita, tot estava bé i anaven junts a tot arreu, jo era molt feliç, rèiem i estavem bé encara que no hi hagués diners...

De sobte la porta s'obre, el personatge A apareix amb cara seria.

Personatge A:

Ell em va maltractar a mi i a ella i es mereix el pitjor, el que importa és com és ara, no abans.

El personatge A torna a tancar la porta, es veu al personatge B de manera seria, que se'n va cap a la seva habitació.